

De Sarrià a Austràlia

Entre l'equip d'animació de 'Happy Feet 2' destaca Jordi Gironès, un jove gironí fitxat per George Miller, la trajectòria professional del qual és ja de per si una aventura

La bruixola daurada Foto: ARXIU.

Jordi Gironès és de Sarrià de Ter (1981), però des de fa uns anys no para a casa. Aquests dies s'hi és per gaudir d'unes merescudes vacances després de treballar durant 20 mesos seguits a Sidney (Austràlia) fent allò que més li agrada: dibuixar. És animador de la indústria cinematogràfica i pot dir, encara que no l'entusiasma la pel·lícula, que té un Oscar a la seva carrera per haver participat amb l'equip responsable dels efectes digitals de La bruixola daurada (ell, com a animador de l'ós protagonista). Ara, el seu darrer treball artístic a Happy Feet 2, es pot contemplar aquests dies a les pantalles de tot el món. Se sent molt orgullós de la feina feta, en el seu cas donar vida als personatges de les gambes que conviuen amb meduses i els pingüins protagonistes d'aquest film dirigit per George Miller. I no n'hi ha per menys, tenint en compte que una de les escenes, que no dura pas més de 26 segons, li va requerir fins a 8 mesos de dedicació. D'això es tracta l'art d'animar. Però almenys, com ell reconeix, "a diferència d'aquí, allà fora et consideren artista".

Inicis molt dursEl camí com a reconegut professional, amb tot, no ha estat gens fàcil per aquest jove format en el camp de l'audiovisual a l'escola universitària ERAM de Salt. Amb les

beceroles de l'animació en 3D apreses, Jordi Gironès recorda el seu pas per una acadèmia privada de Madrid i els tres anys al capdavant d'una empresa de publicitat que van muntar amb altres companys seus cap a principi de l'any 2000. També recorda com si fos ara, el canvi de xip que li va suposar el fet que li caigués a les mans un llibre sobre animació i descobrís que només seria "feliç" si podia dedicar-se a l'animació plenament en el vessant més artístic. Però ja se sap que els somnis tenen un preu. I aquest el pagaria ben alt quan, impulsivament, es va llançar a l'aventura anant a Anglaterra, on hi havia la indústria especialitzada d'aquest sector.

Sense saber anglès, cap duro a la butxaca i ni tan sols amb el nivell professional adequat per fer-ho, Gironès va malviure durant 8 mesos en un apartament de Londres, enviant currículums mentre practicava tot sol davant de l'ordinador, dia sí i dia també, la tècnica i les arts de l'animació. "Només la tenacitat em va fer continuar quan el més fàcil hauria estat tornar a casa", diu Gironès; el qual sense amagar-se'n, rememora com les feines li duraven pocs dies i, fins i tot, robava menjar dels supermercats. Precisament, va ser, aleshores sí, quan ja havia decidit llançar la tovallola, amb els bitllets de tornada a Girona, que va sonar la flauta en forma de feina a Glasgow. S'hi va estar un curt període de temps, suficient per fer contactes i d'allà començar a exercir com a animador en la indústria dels videojocs. Però amb el cinema encara en ment, va complir finalment el seu somni professional quan el van fitxar a Framestore, companyia on va treballar gairebé quatre anys participant en produccions de relleu com l'esmentada La bruixola daurada, Les cròniques de Nàrnia 2, o On viuen els monstres.Finalment, AustràliaDesprés d'aquest cicle i, davant d'uns projectes que no el motivaven, Gironès va acceptar la proposta de canviar de continent i treballar per a una productora de nova creació (Doctor D Studios

[<http://www.drdstudios.com>]), però que tenia, això sí, l'aval d'un cineasta de prestigi com és George Miller, el mític director de la saga Mad Max i autor de Babe, el porquet valent i la primera entrega de Happy Feet. “Per una banda, volia canviar d'aires, tornar a disfrutar d'un clima benigne i, per què no, de les famoses platges australianes... Però per l'altra, m'atreia el repte i, sobretot, poder treballar a les ordres del director d'animació Rob Coleman [pioner de l'animació digital] i per a mi tot un referent”.

L'experiència, diu Gironès, ha valgut molt la pena. Va entrar per un any, que han estat dos, i ha vist com han augmentat del prop d'un centenar de persones que eren al principi a l'empresa –“i en què ens coneixíem tots”– als 700 que hi treballen actualment. També, per la forma de treballar tan diferent que hi ha respecte a Europa, relaxada quan es pot (disposaven de taules de ping-pong i dues sales de cinema), però intensa quan cal i s'han d'entregar els terminis establerts. “Allà sí que saben viure.”

Novament a la terra dels seus orígens, on ha aprofitat l'estada per impartir una conferència a estudiants de l'ERAM en la qual ha explicat bona part de la seva aventura personal i professional, no té clar el seu futur immediat, però sí que entre altres opcions hi ha la possibilitat de treballar per Weta Workshop de Peter Jackson a El Hobbit o, més factible, als EUA i el Canadà per a empreses de referència com Dreamworks, Blue Sky, Disney o Pixar... encara que aquesta última no és de les que paguen millor, diu, “perquè entenen que amb el seu prestigi, qualsevol professional pagaria per treballar-hi”. Allà, als EUA, els contractes són més llargs, explica, pel tema de visats i també és un factor a tenir en compte.

Per ara fa cinc anys que ho fa en la indústria cinematogràfica. Malgrat que queden lluny aquells dies miserables a Londres, sap que no ha estat gens fàcil arribar fins aquí i que, en aquesta professió, ningú no pot dir que és el millor. “La tecnologia evoluciona i amb ella el nostre aprenentatge”, sentència.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 04-12-2011 Pàgina 42

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/482123-de-sarria-a-australia.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=portada&utm_source=rss&utm_medium=portada&utm_campaign=rss